

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto prošireno vijeće)

20. rujna 2019.*

„Tužba za poništenje – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli – Tužba koju je podnijela treća država – Nepostojanje izravnog utjecaja – Nedopuštenost”

U predmetu T-65/18,

Bolivarijanska Republika Venezuela, koju zastupaju F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje su zastupale P. Mahnič i L. Ozola, a zatim P. Mahnič i A. Antoniadis, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, kao prvo, Uredbe Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2017., L 295, str. 21.), kao drugo, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 (SL 2018., L 276, str. 1.) i, kao treće, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.), u dijelu u kojem se njihove odredbe odnose na Bolivarijansku Republiku Venezuelu,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (izvjestitelj) i I. Reine, suci,

tajnik: F. Oller, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 8. veljače 2019.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Vijeće Europske unije donijelo je 13. studenoga 2017. Odluku (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2017., L 295, str. 60.). Kao prvo, ta odluka sadržava zabranu izvoza u Venezuelu oružja, vojne opreme ili bilo koje druge opreme koja se može upotrijebiti za unutarnju represiju kao i opreme, tehnologije ili softvera za nadzor. Kao drugo, ona uključuje zabranu pružanja Venezueli financijskih i tehničkih usluga ili usluga druge vrste koje su vezane uz tu opremu i tehnologiju. Kao treće, njome se predviđa zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osoba, subjekata i tijela. U skladu s uvodnom izjavom 1. Odluka 2017/2074 predstavlja odgovor na stalno pogoršanje stanja demokracije, vladavine prava i ljudskih prava u Venezueli.
- 2 U članku 13. drugom stavku Odluke 2017/2074 predviđa se da se ta odluka redovito preispituje i da se prema potrebi obnavlja ili mijenja ako Vijeće smatra da njezini ciljevi nisu ispunjeni. U prvom stavku istog članka, u njegovoj izvornoj verziji, predviđa se da se Odluka 2017/2074 primjenjuje do 14. studenoga 2018. Dana 6. studenoga 2018. Odlukom Vijeća (ZVSP) 2018/1656 o izmjeni Odluke 2017/2074 (SL 2018., L 276, str. 10.) valjanost te odluke produljena je do 14. studenoga 2019. te je njome izmijenjen unos 7. Priloga I. navedenoj odluci koji se odnosi na jednu od osoba koje su obuhvaćene mjerom zamrzavanja financijske imovine.
- 3 Vijeće je 13. studenoga 2017. donijelo i Uredbu (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2017., L 295, str. 21.) na temelju članka 215. stavka 2. UFEU-a i Odluke 2017/2074.
- 4 U članku 2. Uredbe 2017/2063 pojašnjeno je da je zabranjeno pružanje tehničke pomoći, posredničkih usluga, financiranje ili pružanje financijske pomoći i drugih usluga u vezi s robom i tehnologijom navedenom u Zajedničkom popisu robe vojne namjene Europske unije koji je Vijeće donijelo 17. ožujka 2014. (SL 2014., C 107, str. 1.) bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi, subjektu ili tijelu u Venezueli ili za uporabu u toj zemlji.
- 5 U članku 3. i Prilogu I. Uredbi 2017/2063 određuje se da su također zabranjeni prodaja, isporuka ili izvoz opreme koja bi se mogla upotrijebiti za unutarnju represiju poput oružja, streljiva, vozila za kontrolu nemira ili vozila koja služe prijevozu zatvorenika ili pak eksplozivnih tvari te pružanje tehničke pomoći, posredničkih usluga, financiranje ili pružanje financijske pomoći ili drugih usluga u vezi s navedenom opremom bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi, subjektu ili tijelu u Venezueli ili za uporabu u toj zemlji.
- 6 Člankom 4. Uredbe 2017/2063 predviđa se da, odstupajući od članaka 2. i 3. te uredbe, nadležna tijela država članica mogu odobriti određene transakcije pod uvjetima koje smatraju primjerenima.
- 7 Osim ako nadležna tijela država članica nisu dala prethodno odobrenje, člancima 6. i 7. i Prilogom II. Uredbi 2017/2063 zabranjuju se prodaja, isporuka ili izvoz opreme, tehnologije ili softvera za pregled paketnog prometa, presretanje prometa u mreži, praćenje, ometanje i glasovno raspoznavanje kao i pružanje tehničke pomoći, posredničkih usluga, pružanje financijske pomoći i drugih usluga u vezi s navedenom opremom, tehnologijom ili softverom bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi, subjektu ili tijelu u Venezueli ili za uporabu u toj zemlji.
- 8 Na temelju članka 20. Uredbe 2017/2063 prethodno navedene zabrane primjenjuju se:
  - „(a) na području Unije uključujući njezin zračni prostor;
  - (b) u svim zrakoplovima i na svim plovilima koji su u nadležnosti države članice;

- (c) na sve osobe na području ili izvan područja Unije koje su državljani neke od država članica;
  - (d) na sve pravne osobe, subjekte ili tijela na području ili izvan područja Unije koji su osnovani ili registrirani u skladu s pravom neke države članice;
  - (e) na sve pravne osobe, subjekte ili tijela u vezi s bilo kojim poslom u cijelosti ili djelomično obavljenim u Uniji.”
- 9 Osim toga, u člancima 8. do 11. i prilogima IV. i V. Uredbi 2017/2063 predviđa se, uz mogućnost iznimki, zamrzavanje financijske imovine koja pripada određenim fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima kao i zabrana da im se ta imovina stavi na raspolaganje.
- 10 Konačno, u članku 17. stavku 4. Uredbe 2017/2063 pojašnjeno je da „[se] popis naveden u prilogima IV. i V. preispituje [...] u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svakih 12 mjeseci”. Dana 6. studenoga 2018. Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2018/1653 o provedbi Uredbe 2017/2063 (SL 2018., L 276, str. 1.) izmijenjen je unos 7. u Prilogu IV. navedenoj uredbi koji se odnosi na jednu od osoba koje su obuhvaćene mjerom zamrzavanja financijske imovine.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 11 Bolivarijanska Republika Venezuela tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 6. veljače 2018. pokrenula je postupak protiv Uredbe 2017/2063 u dijelu u kojem se odredbe te uredbe na nju odnose.
- 12 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 3. svibnja 2018. Vijeće je istaknulo prigovor nedopuštenosti u skladu s člankom 130. Poslovnika Općeg suda. Bolivarijanska Republika Venezuela podnijela je svoja očitovanja o tom prigovoru 27. lipnja 2018.
- 13 Opći je sud 17. listopada 2018. na prijedlog četvrtog vijeća na temelju članka 28. Poslovnika odlučio uputiti predmet proširenom sastavu suda.
- 14 Opći je sud (četvrto prošireno vijeće) na prijedlog suca izvjestitelja u skladu s člankom 130. stavkom 6. Poslovnika odlučio otvoriti usmeni dio postupka koji je bio ograničen na dopuštenost tužbe. U okviru mjera upravljanja postupkom iz članka 89. Poslovnika, Opći sud (četvrto prošireno vijeće) također je pozvao stranke da pisanim putem odgovore na pitanje. Stranke su na taj poziv odgovorile dopisima od 14. prosinca 2018.
- 15 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 17. siječnja 2019. Bolivarijanska Republika Venezuela je na temelju članka 86. Poslovnika prilagodila tužbu na način da ona obuhvaća i Odluku 2018/1656 i Provedbenu uredbu 2018/1653 u dijelu u kojem se njihove odredbe na nju odnose. Vijeće je 5. veljače 2019. odgovorilo na podnesak kojim se izvršava prilagodba tužbe.
- 16 Bolivarijanska Republika Venezuela od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi, kao prvo, Uredbu 2017/2063, kao drugo, Provedbenu uredbu 2018/1653 i, kao treće, Odluku 2018/1656 u dijelu u kojem se njihove odredbe na nju odnose;
  - naloži Vijeću snošenje troškova.
- 17 Vijeće u prigovoru nedopuštenosti od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
  - naloži Bolivarijanskoj Republici Venezueli snošenje troškova.

- 18 Bolivarijanska Republika Venezuela u svojim očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti zahtijeva od Općeg suda da odbije prigovor nedopuštenosti.
- 19 Na raspravi održanoj 8. veljače 2019. saslušana su izlaganja stranaka i njihovi odgovori na pitanja o dopuštenosti koja im je postavio Opći sud.

Pravo

Tužba u dijelu u kojem se odnosi na Uredbu 2017/2063

Uvodne napomene

- 20 Bolivarijanska Republika Venezuela zatražila je u tužbi poništenje Uredbe 2017/2063 u dijelu u kojem se odredbe te uredbe na nju odnose.
- 21 Vijeće je u svojem zahtjevu da se odluka o dopuštenosti tužbe donese bez razmatranja merituma smatralo da se zahtjev Bolivarijanske Republike Venezuele, kako je sastavljen, odnosi na članke 2., 3., 6. i 7. Uredbe 2017/2063. Bolivarijanska Republika Venezuela nije osporila to tumačenje tužbe u svojim podnescima ni na raspravi.
- 22 Stoga valja smatrati da se tužba u dijelu u kojem se odnosi na Uredbu 2017/2063 odnosi samo na njezine članke 2., 3., 6. i 7. (u daljnjem tekstu: pobijane odredbe).

Dopuštenost

- 23 Vijeće ističe tri razloga za nedopuštenost, to jest, kao prvo, da Bolivarijanska Republika Venezuela nema pravni interes, kao drugo, da se pobijane odredbe na nju izravno ne odnose i, kao treće, da ona nije „fizička ili pravna osoba” u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 24 Opći sud smatra da o dopuštenosti tužbe valja odlučiti nakon što se najprije ispita drugi razlog za nedopuštenost na koji se Vijeće poziva i koji se temelji na tome da se pobijane odredbe izravno ne odnose na Bolivarijansku Republiku Venezuelu.
- 25 Vijeće tvrdi da se u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a pobijane odredbe izravno ne odnose na Bolivarijansku Republiku Venezuelu.
- 26 Vijeće u tom pogledu ističe da Bolivarijanska Republika Venezuela ne može tvrditi da se pobijane odredbe na nju izravno odnose zbog toga što je njihov cilj da je se prisili da prestane provoditi svoju politiku. Naime, pitanje utječe li akt izravno na pravni položaj tužitelja ovisi o sadržaju tog akta, a ne o njegovu cilju.
- 27 Osim toga, akt kojim se zabranjuje djelatnost proizvodi izravne učinke samo u odnosu na položaj onih koji takvu djelatnost obavljaju. Ne može se smatrati da posljedice koje ta zabrana ima na druge osobe proizlaze izravno iz predmetnog akta. Pobijanim odredbama nije propisana nikakva zabrana Bolivarijanskoj Republici Venezueli. Na temelju članka 20. Uredbe 2017/2063 one se ograničavaju na zabranu fizičkim ili pravnim osobama koje su pod pravnom nadležnosti Europske unije da izravno ili neizravno prodaju ili izvoze opremu i tehnologiju u Venezuelu i da joj pružaju određene povezane usluge.

- 28 Bolivarijanska Republika Venezuela tvrdi da činjenica da je člankom 20. Uredbe 2017/2063 ona *a priori* isključena iz njezina područja primjene ne sprečava da navedena uredba u odnosu na nju proizvodi pravne učinke. Članci 75. i 215. UFEU-a ovlašćuju Uniju upravu da donose gospodarske sankcije koje su namijenjene da svoje učinke proizvode u trećim zemljama. Pobijanim odredbama se u ovom slučaju zabranjuje isporuka vojne opreme, tehnologije, softvera i povezanih usluga Bolivarijanskoj Republici Venezueli kako bi je se spriječilo da ih upotrijebi za takozvanu unutarnju represiju i da bi je se potaknulo da izmijeni svoju navodnu politiku represije. Da bi se postigao taj cilj, pobijanim se odredbama ograničava ostvarenje određenih prava koja je Bolivarijanska Republika Venezuela mogla uživati na temelju međunarodnog prava, poput prava na pregovaranje i sklapanje ugovora s europskim dobavljačima usluga i opreme.
- 29 Valja podsjetiti da, prema ustaljenoj sudskoj praksi, uvjet prema kojem se odluka koja je predmet tužbe mora izravno odnositi na fizičku ili pravnu osobu, kako je to predviđeno člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, zahtijeva ispunjenje dvaju kumulativnih kriterija odnosno da osporavana mjera, s jedne strane, izravno proizvodi učinke na tužiteljev pravni položaj i, s druge strane, da ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast svojim adresatima koji su zaduženi za njezinu provedbu s obzirom na to da je ta provedba u potpunosti automatska i proizlazi isključivo iz propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila (rješenje od 8. listopada 2015., *Agrotikos Synetairismos Profitis Ilias/Vijeće*, T-731/14, neobjavljeno, EU:T:2015:821, t. 26. i presuda od 13. rujna 2018., *Almaz-Antey/Vijeće*, T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545, t. 62.).
- 30 Također valja podsjetiti da je za utvrđivanje proizvodi li akt pravne učinke potrebno u obzir uzeti osobito njegov cilj, sadržaj, doseg, bit te pravni i činjenični kontekst u kojem se potonji nalazi (vidjeti rješenje od 8. ožujka 2012., *Octapharma Pharmazeutika/EMA*, T-573/10, EU:T:2012:114, t. 30. i navedenu sudsku praksu).
- 31 U ovom slučaju, pobijane odredbe sadržavaju, kao prvo, zabranu prodaje ili isporuke bilo kojoj fizičkoj ili pravnoj osobi, subjektu ili tijelu u Venezueli oružja, vojne opreme ili bilo koje druge opreme koja se može upotrijebiti u svrhu unutarnje represije kao i opreme, tehnologije ili softvera za nadzor. Kao drugo, pobijane odredbe sadržavaju zabranu pružanja tim istim fizičkim ili pravnim osobama, subjektima ili tijelima u Venezueli financijskih, tehničkih usluga ili usluga druge vrste koje su vezane uz tu opremu i tehnologiju.
- 32 Člankom 20. Uredbe 2017/2063 ograničava se primjena prethodno navedenih zabrana na područje Unije, na fizičke osobe koje su državljani neke države članice i na pravne osobe osnovane u skladu s pravom neke od njih kao i na pravne osobe, subjekte i tijela u vezi s bilo kojim poslom koji se u cijelosti ili djelomično obavlja u Uniji.
- 33 S druge strane, pobijanim se odredbama Bolivarijanskoj Republici Venezueli ne nameću zabrane. Pobijane odredbe bi na nju mogle imati najviše neizravne učinke zbog toga što bi zabrane nametnute fizičkim osobama koje su državljani neke države članice i pravnim osobama osnovanim u skladu s pravom neke od njih za posljedicu mogle imati ograničenje izvora iz kojih Bolivarijanska Republika Venezuela može nabaviti predmetne proizvode i usluge.
- 34 Točno je da je u presudi od 13. rujna 2018., *Almaz-Antey/Vijeće* (T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545), Opći sud odbacio argument prema kojem na pravni položaj subjekta sa sjedištem izvan Unije izravno ne utječu mjere kojima se gospodarskim subjektima Unije nastoji zabraniti obavljanje određenih vrsta transakcija s njim. Naime, Opći sud je zaključio da zabrana gospodarskim subjektima Unije da obavljaju takve transakcije zapravo znači zabrana tužitelju da s njima obavlja predmetne transakcije (vidjeti u tom smislu presudu od 13. rujna 2018., *Almaz-Antey/Vijeće*, T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545, t. 65.).

- 35 Međutim, valja istaknuti da se u predmetu u kojem je donesena presuda od 13. rujna 2018., Almaz-Antey/Vijeće (T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545) pobijani akt izričito odnosio na tužitelja. Naime, njegovo ime je u prilogu pobijane odluke navedeno kao ime poduzetnika kojemu je bilo zabranjeno prodavati ili isporučivati predmetne proizvode i usluge.
- 36 Suprotno tomu, u ovom predmetu se na Bolivarijansku Republiku Venezuelu, kao državu, pobijane odredbe ne odnose izričito i specifično na način koji je usporediv s načinom na koji se odnose na tužitelja u predmetu u kojem je donesena gore navedena presuda.
- 37 Nadalje, Vijeće pravilno ističe da se Bolivarijanska Republika Venezuela ne može izjednačiti s gospodarskim subjektom poput tužitelja u predmetu T-515/15. Naime, načini djelovanja Bolivarijanske Republike Venezuele ne mogu se svesti na isključivo komercijalnu djelatnost kako to i ona sama priznaje. Dakle, država je obvezna izvršavati javne ovlasti osobito u okviru državnih djelatnosti poput obrambenih, policijskih i nadzornih misija. Osim toga, za razliku od gospodarskog subjekta čije je djelovanje ograničeno njegovom djelatnošću, Bolivarijanska Republika Venezuela, kao država, ima područje djelovanja koje je obilježeno iznimnom raznolikošću i koje se ne može svesti na posebnu djelatnost. Taj vrlo širok raspon ovlasti stoga je razlikuje od gospodarskog subjekta koji obično obavlja određenu gospodarsku djelatnost na koju se odnosi mjera ograničavanja.
- 38 Osim toga, iz sudske prakse proizlazi da zabrane poput onih koje se nameću pobijanim odredbama ne mogu izravno utjecati na položaj gospodarskih subjekata koji nisu aktivni na predmetnim tržištima (vidjeti u tom smislu rješenje od 6. rujna 2011., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće, T-18/10, EU:T:2011:419, t. 79.). Tako je u presudi od 13. rujna 2018., Almaz-Antey/Vijeće (T-515/15, neobjavljena, EU:T:2018:545, t. 66.), Opći sud utvrdio upravo to da je tužitelj bio društvo koje je bilo aktivno u sektoru obrane obuhvaćenom relevantnim odredbama pobijanog akta.
- 39 Bolivarijanska Republika Venezuela podnijela je u ovom predmetu podatke koje je utvrdio Eurostat a iz kojih proizlazi da je ukupna vrijednost komercijalnih transakcija s Venezuelom koje se odnose na robu koja je obuhvaćena pobijanim odredbama iznosila 76 milijuna eura u 2016., 59 milijuna eura u 2017. dok je u 2018. iznosila nula eura.
- 40 Međutim, iako se tim podacima može dokazati učinkovitost pobijanih odredaba, njima se ne može dokazati da je Bolivarijanska Republika Venezuela kupivši predmetne proizvode i usluge djelovala kao subjekt ekvivalentan gospodarskom subjektu aktivnom na predmetnim tržištima a ne u okviru svojih djelatnosti kao države.
- 41 Naposljetku, u nedostatku pravnog naslova poput ugovora, čije bi postojanje Bolivarijanska Republika Venezuela dokazala pred Općim sudom, njezina mogućnost stupanja u pravni odnos s gospodarskim subjektima Unije isključivo je spekulativna i može biti rezultat samo budućih i hipotetskih pregovora. Stoga se ne može smatrati da zabrane uvedene pobijanim odredbama kao takve utječu na njezin pravni položaj.
- 42 Bolivarijanska Republika Venezuela podsjeća na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom činjenica da akt Unije sprečava javnu pravnu osobu u izvršavanju njezinih ovlasti onako kako to ona smatra prikladnim svakako izravno utječe na njezin pravni položaj tako da se taj akt izravno na nju odnosi.
- 43 Međutim, sudska praksa na koju upućuje Bolivarijanska Republika Venezuela primijenjena je u predmetima koji se odnose na dodjelu državnih potpora od strane tijela unutar države (vidjeti u tom smislu presude od 8. ožujka 1988., Exécutif régional wallon i Glaverbel/Komisija, 62/87 i 72/87, EU:C:1988:132, t. 6. i 8., od 30. travnja 1998., Vlaamse Gewest/Komisija, T-214/95, EU:T:1998:77, t. 29. i od 26. studenoga 2015., Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi/Komisija, T-462/13, EU:T:2015:902, t. 34.), na područje poljoprivrede i carine primjenjive na poljoprivredne proizvode nametnute budućoj državi članici prije njezina pristupanja (vidjeti u tom smislu presudu od 10. lipnja

2009., Poljska/Komisija, T-257/04, EU:T:2009:182, t. 56. do 58.), kao i na propise o prometu motornim vozilima (vidjeti u tom smislu presudu od 13. prosinca 2018., Ville de Paris, Ville de Bruxelles i Ayuntamiento de Madrid/Komisija, T-339/16, T-352/16 i T-391/16, u žalbenom postupku, EU:T:2018:927, t. 50.). U svim tim predmetima predmetni akti javnim pravnim osobama o kojima je riječ izravno ograničavaju izvršavanje njihovih stvarnih nadležnosti. Nasuprot tomu, u ovom se slučaju pobijanim odredbama Bolivarijanskoj Republici Venezueli izravno ne zabranjuje da kupuje i uvozi predmetnu opremu i pribavi predmetne usluge. Njima se ne utječe na njezinu sposobnost da ostvaruje svoja suverena prava na prostorima i nad imovinom pod njezinom nadležnosti te Uredba 2017/2063 ne sadržava ništa što bi dopustilo zaključak da je namjera Vijeća bila umanjiti njezinu pravnu sposobnost. Budući da je pravo svake države – ili saveza država – da suvereno odluči o načinu na koji namjerava održavati gospodarske odnose s trećim državama, predmetnim se mjerama u tom smislu najviše neizravno ograničavaju mogućnosti Bolivarijanske Republike Venezuele.

- 44 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja utvrditi da se pobijanim odredbama izravno ne utječe na pravni položaj Bolivarijanske Republike Venezuele.
- 45 Bolivarijanska Republika Venezuela također tvrdi da se pobijanim odredbama umanjuju gospodarski i financijski odnosi koje ona održava s poduzetnicima Unije. Ona tvrdi da takav gospodarski učinak treba uzeti u obzir prilikom ocjene njezine aktivne procesne legitimacije.
- 46 Točno je da je u svojoj presudi od 3. svibnja 2018., Distillerie Bonollo i dr./Vijeće (T-431/12, u žalbenom postupku, EU:T:2018:251, t. 51. do 53.), koju navodi Bolivarijanska Republika Venezuela, Opći sud presudio da bi se, ako bi izravan utjecaj bio ograničen na pravne učinke, svaku tužbu koju je podnio proizvođač Unije protiv uredbe kojom se uvode antidampinške pristojbe sustavno moralo proglasiti nedopuštenom, kao i sve tužbe koje je podnio konkurent korisnika potpore koju je Komisija proglasila spojivom s unutarnjim tržištem nakon okončanja službenog istražnog postupka te sve tužbe koje je konkurent podnio protiv odluke kojom se koncentracija proglašava spojivom s unutarnjim tržištem. Osim toga, u svojim presudama od 13. rujna 2018., NK Rosneft i dr./Vijeće (T-715/14, neobjavljena, u žalbenom postupku, EU:T:2018:544, t. 80. i 81.) i od 13. rujna 2018., Gazprom Neft/Vijeće (T-735/14 i T-799/14, EU:T:2018:548, t. 88., 89. i 97.), koje su donesene upravo u području mjera ograničavanja, Opći je sud presudio da za utvrđivanje izravnog utjecaja na osobe koje su, među ostalim, pojedinačno imenovane u predmetnim aktima i koje su na temelju dokumenata podnesenih Općem sudu dokazale da su bile aktivne na tržištu pogođenom ograničenjima izvoza, valja voditi računa ne samo o učincima tih ograničenja na pravni položaj tih osoba nego i o materijalnim učincima tih ograničenja na te osobe.
- 47 Međutim, iz točaka 37. do 40. ove presude proizlazi da Bolivarijanska Republika Venezuela nije dokazala da je treba izjednačiti s gospodarskim subjektom koji je aktivan u području proizvoda i usluga na koje se pobijane odredbe odnose.
- 48 Stoga, činjenica da se pobijanim odredbama gospodarskim subjektima s poslovnim nastanom u Uniji zabranjuje da imaju gospodarske i financijske odnose s bilo kojom fizičkom ili pravnom osobom, subjektima ili tijelima u Venezueli ne može dovesti do zaključka da se te odredbe izravno odnose na Bolivarijansku Republiku Venezuelu u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a.
- 49 Naposljetku, Bolivarijanska Republika Venezuela napominje da bi joj, u slučaju da joj se uskrati aktivna procesna legitimacija, bila uskraćena svaka sudska zaštita jer u nedostatku nacionalnih provedbenih mjera ne bi mogla pokrenuti postupak pred sudovima država članica.
- 50 Ipak, valja podsjetiti na to da pretpostavke dopuštenosti iz članka 263. četvrtog stavka UFEU-a svakako treba tumačiti u svjetlu prava na djelotvornu sudsku zaštitu, ali pritom to pravo ne može imati za posljedicu zanemarivanje pretpostavki koje su izričito predviđene UFEU-om (vidjeti rješenje od 28. rujna 2016., PAN Europe i dr./Komisija, T-600/15, EU:T:2016:601, t. 50. i navedenu sudsku praksu).

51 Slijedom toga, tužbu treba odbaciti kao nedopuštenu u dijelu u kojem se odnosi na pobijane odredbe.

Tužba u dijelu u kojem se odnosi na poništenje Odluke 2018/1656 i Provedbene uredbe 2018/1653 nakon prilagodbe tužbenog zahtjeva

52 Bolivarijanska Republika Venezuela ističe da se člankom 1. točkom 1. Odluke 2018/1656 mijenja članak 13. stavak 1. Odluke 2017/2074 i tako produljuje njezino trajanje primjene do 14. studenoga 2019. Ističe da je, u skladu s uvodnom izjavom 2. Odluke 2018/1656, o tom produljenju odlučeno „na temelju preispitivanja” Odluke 2017/2074. Bolivarijanska Republika Venezuela također tvrdi da je Provedbena uredba 2018/1653 donesena nakon preispitivanja situacije u Venezueli u skladu s člankom 17. stavkom 4. Uredbe 2017/2063. Stoga, iz Odluke 2018/1656 i Provedbene uredbe 2018/1653 proizlazi da se na Bolivarijansku Republiku Venezuelu mjere ograničavanja predviđene Odlukom 2017/2074 i Uredbom br. 2017/2063 primjenjuju za još jednu dodatnu godinu. Kad je važenje prvotno pobijanog akta tijekom postupka produženo naknadnim aktom, taj se naknadni akt treba smatrati novim elementom kojim se tužitelju dopušta da prilagodi svoju tužbu.

53 Međutim, s obzirom na to da se pobijane odredbe ne odnose izravno na Bolivarijansku Republiku Venezuelu, isto vrijedi za Provedbenu uredbu 2018/1653. Naime, tom uredbom mijenja se Prilog IV. Uredbi 2017/2063, kako je prvi put izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi navedene uredbe (SL 2018., L 16 I, str. 6.). Bolivarijanska Republika Venezuela ne osporava sadržaj navedenog Priloga IV.

54 Osim toga, iz članka 86. Poslovnika proizlazi da je u okviru podneska kojim se izvršava prilagodba tužbe tužitelju dopušteno tražiti poništenje akta kojim se zamjenjuje ili mijenja drugi akt samo ako je poništenje potonjeg bilo zatraženo u tužbi (vidjeti u tom smislu presudu od 25. siječnja 2017., Almaz-Antey Air and Space Defence/Vijeće, T-255/15, neobjavljena, EU:T:2017:25, t. 37. do 39. i navedenu sudsku praksu). Međutim, kao što je to Vijeće primijetilo, Odlukom 2018/1656 mijenja se Odluka 2017/2074 čije poništenje Bolivarijanska Republika Venezuela nije zatražila u svojem pismenu kojim se pokreće postupak.

55 Stoga se tužba, u dijelu u kojem se odnosi na poništenje Odluke 2018/1656 i Provedbene uredbe 2018/1653 također mora odbaciti kao nedopuštena.

56 S obzirom na sve prethodno navedeno, tužbu treba u cijelosti odbaciti kao nedopuštenu, a da nije potrebno odlučiti o drugim dvama razlozima za nedopuštenost koje je istaknulo Vijeće.

Troškovi

57 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

58 Budući da Bolivarijanska Republika Venezuela nije uspjela u postupku, valja joj naložiti snošenje vlastitih troškova kao i troškova Vijeća, u skladu s njegovim zahtjevom.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Bolivarijanska Republika Venezuela snosit će vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije.

Kanninen

Szwarcz

Iliopoulos

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 20. rujna 2019.

Potpisi